

Elfizetési árak:
 Egész évre 10.— Ft
 Félévre 5.—
 Negyedévre 2.50
 Egy óra 1.—
 Egyes szám 4 kr.
 Megjelenik minden-
 nap, vasárnap kivé-
 téssel.

DEBRECZENI ELLENŐR

A SZABADELVÜ PÁRT KÖZLÖNYE

**Szerkesztőség és
 kiadóhivatal:**
 Főpiac, a város-
 házzal szemben.
Hirdetések:
 Egy hasábos postt
 soronként 5 kr-ával
 számítatnak.

Darányi beszéde.

Irta: Saturnus.

Budapest, április 7.

A képviselőház tegnapi ülésén szólásra állt *Darányi Ignác* földmivelésügyi miniszter és még a vita bezárása előtt elmondta az ő költségvetési beszédét. Sok lelkes hatású miniszteri beszéd hangzott el az utóbbi időben, de zajosabb, őszintébb, mélyebb tetszést valamennyi párton egy sem aratott, mint a Darányi miniszter beszéde. Volt egy hatalmas különbség e beszédek közt: az új minisztereknél az üdvös ígéretek, a szép programok keltettek hatást és örömet; Darányinál a beváltott programok felsorolása, a már elvégzett feladatokra való visszaillesztés támasztotta fel az összes pártok hangos lelkesedését.

És méltán. Mert ez a beszéd magában foglalta az ország legfontosabb érdekeinek, a gazdasági érdekeknek olyan hatalmas megvédését, biztosítását, felvirágoztatását, amilyent valóban csak óhajthat minden jó hazafi. De kiemeljük, hogy e beszédet nem óhajták, nem szép szavak tették kiválónak, hanem a konkrét tények, a valóságos eredmények és az életrevaló, okos tervek, amelyek benne foglaltatnak. Más helyen

megtalálja az olvasó e beszéd ki-merítő kivonatát s minek sorolnók itt fel külön-külön a beszédnek a tárcza egyes ágazataira vonatkozó részeit? Lesz módunk külön-külön foglalkozni az egyes reszortokban tervezett fontos újításokkal, ma — a beszéd hallásának első hatása alatt annyit jegyzünk itt fel, hogy nem volt a beszédnek egyetlen pontja sem, mely a jogos és helyes kívánalmak teljesedését nem mutatta s bizonyította volna.

De már most kell kiemelnünk e fényes beszéd egyik részét s azt érdeme szerint méltányolnunk kell. Ez a rész: a munkáskérdés megoldására irányuló intézkedésekről szóló beszámoló és program.

A beszámoló a multban, eddig hozott intézkedések örvendetes sikeréről szólt. De nem szavakkal, hanem számadatokkal biztosította ezt Darányi, a munkásigazolványok statisztikájával, a munkáviszonyokról szóló jelentésekkel. Talán még örvendetesebb ennél a jövőre szóló program: a miniszter felsorolt számos törvényjavaslatot, melyeket a legközelebbi napokban fog a Ház elé terjeszteni. Mindezek *munkástól vények* lesznek, melyek célja a munkás anyagi és erkölcsi helyzetének javítása. A legfontosabb köztük a

munkásbiztosítás törvénye, melynek üdvös intenczióját néhány markáns vonással jelezte a miniszter: az állam hoz áldozatot, a gazda hoz áldozatot, a munkás is hoz áldozatot, de ennek fejében bizonyos autonómiát nyer a maga anyagi biztosítása körül.

Minden helyiségben, ahova munkások járnak, aranybetűkkel kellene felírni azokat a szavakat, melyeket Darányi az államnak a munkáshoz való viszonyáról mondott. Nem golyóval és szurony-nyal akarja — ugymond — csilapítani a munkást, hanem úgy, hogy az állam versenyre kél az *agitátorokkal* és jótetteivel, támogatásával megakadályozza, hogy csira keljen az agitátorok által hintett mételyből.

Gazdák és munkások egyaránt sok örömet, sok tanulságot merithetnek e beszédből, mely bizonyára ugyanolyan lelkes hatást fog kelteni országszerte, mint keltett a házban.

Azt az érzést meritjük belőle, hogy hálát kell adnunk a sorsnak, a miért ilyen tetterős államférfiut adott az országnak akkor, mikor épen a szocializmus veszélye támadt az ország legfontosabb érdekeire.

TÁRCZA.

A kis tüzér.

Foly a esata a sik rónán
 Vérvirágok nyílnak,
 Tűzben ég a honvéd szive,
 Mint az égi csillag.

Más egyebet nem lát, csak a
 Zászlónak lengését,
 Lengő zászlón a hazának
 Könnyáztatta képét.

„Ne sirj, ne sirj, édes hazánk!”
 — Zugják a honvédek. —
 Az utolsó csepp vérünkig
 Védelmünk téged!”

Dörg az ágyu, csattog a kard,
 Eget-földet rázza —
 Köröskörül kivirít a
 Csaták vérvirága.

Zsöngé arezu gyermektüzér
 Lelkesedve ezélez:
 Villámtüze nagy ezikázva
 Ér oda a célhoz.

Visszadörög az ellenség
 Czikázó villáma —
 Azt a lelkes, zsöngé arezu
 Kis tüzért találja.

Megsajnálja a hős vezér,
 Simogatja lágyan;
 Törölgeti véres fűrjét . . .
 Haldoklik karjában.

„Találtam-e tábornok ur?
 — Rebegi suttogva —
 Édes fiam, tiz németet
 Fektetél a porba.”

„Adja hírül jó anyámnak,
 Majd ha fekszem holtan,
 Hogy neki is, hazámnak is
 Vitéz fia voltam!”

S mosolyogva hal meg ott a
 Tábornok karjában —
 Megkönyezi a hős vezér,
 Simogatja lágyan.

Pósa Lajos.

A büntető.

Irta: Petelei István.

Az éjjel, a vár mellett a „surolt grádics” ajtaján, majdnem a lábam elé dobtak ki egy részeg urat.

Az ipse a dulakodástól lihegve, a boros asztal mellett hajtott lelkes szavakat bágyadtan a földön: „barrikádokra magyarok! a barrikádokra . . . a becsület veszélyben van . . .”

Szép holdvilágos éj lévén, a borral tele batyut, valahogy kikerültem s odébb akartam lépni, de a részeg rám kiáltott: „Hé!”

— Hé atyafi! . . . Hova futsz? Én László László vagyok. Barát vagy e, ellenség-e? Megálj!

Az ordítás botránnyától tartva, megállottam. A korezmában csengő férfihang énekelt, hegedűszó mellett. A részeg habozásomat felhasználva, megesipte a kabátomat s bizalmasan hozzám hajolt, az ujját magasra felemelve.

— Figyeljünk! A gazficzkó odabenn szépen énekel.

Lekuporodott a grádicsra s a kabátomat erősen tartotta:

— Gyönyörűen énekel. A feleségem-

Szobalakkokat és mindenféle por- vagy törött festékeket ajánl

DEUTSCH LAJOS előbb
 VARGA LAJOS
 Piacz-utca 38. szám.

— **A református konvent** előtervezeteket tegnap délután az egyetemes tanügyi és alapítványi bizottságok ülést tartottak, az első Antal Gábor dunántúli ref. püspök, az utóbbi Dókus Ernő elnöklete alatt. A tanügyi bizottság állást foglalt az államvizsgák reformjára vonatkozó törvényjavaslattal szemben, a melyet Ballagi Béla a felekezeti jogakadémiai álláspontjának körvonalozásával ismertetett. A gimnáziumi ügyek között örömmel fogadták az országos középiskolai tanács javaslatát s a bölcsészeti előtannak a VII. és VIII. osztályban való tanítását kívánták. A vallásitanítási ügyeket Antal Géza adta elő, míg a népiskolai ügyeket Radácsi György ismertette. A népiskolai tanterv revíziójára vonatkozó munkálatot Braza Jánosnak adták ki véleményes jelentéssel végett. A tanítók korpótlékának kérdésében a konventnek javasolják, hogy az államsegélyt szorgalmazza.

Az egyetemes tanügyi bizottság ma folytatott tanácskozásán szóba került a kántortanítók ügye is. Ezek ugyanis azt kérték, hogy ők az összes és így kántori jövedelmeik után is részesüljenek az országos tanítói nyugdíj- és gyámalapból végellátásban. A vallás- és közoktatásügyi miniszter válaszában azt mondta, hogy e kérdésnek csupán akkor tehetne eleget, ha a kántortanítói állás egész illetménye tisztán tanítói fizetésképp biztosították és a kántortanítók a kántori teendőikért ezenfelül még külön díjazásban részesülnek. A kántortanítók fizetésének ily elkülönítése czéljából határozati javaslatot fog a tanügyi bizottság a konvent elé terjeszteni, a melyet a miniszterhez azzal a kérelemmel javasol felküldeni, hogy a jogos nyugdíjigényt ne csak az ezután megüresedő kántortanítói állásoknál, hanem már a most meglevőeknél is, az így megosztott fizetések alapján elégítsék ki. Az egyes református gimnáziumoknak adott államsegélyekről Molnár Sándor bizottsági jegyző referált. A nem református tanintézetekbe járó

ref. növendékek vallásos oktatásánál határozatilag kérni fogják a presbiteriumokat, hogy a vallásos oktatás rendszerességére nagyobb súlyt fektessenek. — Majd a nyíregyházi egyház felebbezését intézték el, olyformán, hogy a tiszántúli egyházkerületnek helybenhagyták azt a határozatát, mely a nyíregyházi ág. év. főgimnáziumba járó ref. növendékek vallásos oktatására az egyház lelkészét utasítja. Végül a budapesti ev. ref. theologiai akadémia tanárainak vallásos tanárok képzésére vonatkozó javaslatát a jövő gyűlés napi rendjére tűzték ki s ezzel a tanácskozás véget ért.

Országgyűlés.

— Saját tudósítónktól. —

Budapest, április 7.

A karzat nagyrészt kispapok töltötték meg, valamelyik szeminárium növendékei, akik eljöttek megnézni a képviselőházat.

— No most a néppártnak kellene kissé szerepelnie! Mondták sokan. Hadd lássák a kispapok, hogy mit tudnak.

Es a néppártnak jutott a szerepe, még pedig szerencsés szerepe. Ki tudja, nem a kispapok hozták-e neki ezt a szerencsét?

Az egész egy meglepetés volt. A mentelmi ügyeket tárgyalták, Schmidt referálta a bizottsági jelentéseket, a jelentéseket sorra elfogadták, miniszter egy se volt a teremben. Perczel elnök egymásután enunziálta:

— A Ház felfüggeszti a mentelmi jogot.

A Ház nem függeszti fel a mentelmi jogot.

Egyszer csak eljutottak a néppárti Mócsy Antal mentelmi ügyéhez. Mócsy ellen Ballagi Aladár egyetemi professzor indított rágalmozási pört, mert a katolikus körök nagy gyűlésén azt mondta róla,

hogy a kereszténységnek nyílt ellensége, akit nem volna szabad egyetemi katedrán meghagyni.

Schmidt mint előadó a bizottság nevében azt javasolta, hogy Mócsy mentelmi jogát ebben az ügyben függesztesék fel.

De fölállt Táder Dezső és hatalmasan védelmére kelt az elvtársának. Mintha nem is pap volna, hanem vizsgálóbíró, úgy taglalta jogi szempontból az esetet, bizonyította, hogy nyilatkozatáért Mócsyt a törvény el nem ítéheti s hogy ez pusztá zaklatás.

Még Bartha Ödön szólt a szélső-balról hasonló értelemben, azután jött a szavazás.

Es itt volt a meglepetés.

A bal és a jobboldal (egy két szavazat kivételével) egyhangulag nem fogadta el a mentelmi bizottság határozatát, hanem kimondta, hogy az öreg Mócsy bácsit nem adja ki a bíróságnak.

— Eljen! kiáltottak fel örvendezve a néppártiak.

— Látjátok, mondta egy kormánypárti, mindig ide kellene rendelkezni a kispapokat, ők szerencsét hoznak...

Mócsy csak később jött a Házba s örömmel vette a hírt.

— Köszönet fejében igérd meg, mondta neki tréfásan egy kormánypárti, hogy ezenül rövidebb beszédeket mondasz. — No jó, majd megpróbálom! — felelt az öreg ur.

A többi mentelmi ügyet simán intézték el, azután folytatták a földmívelési költségvetés tárgyalását.

Lázár György, a volt szegedi polgármester mondott igen ügyes és formás szűzbeszédet, a melyet élénk tetszéssel kísért a jobboldali hallgatóság.

Utána következett Major Ferencz, a ki talán a néppárt köszönetét akarta tolmácsolni azzal, hogy — csak rövid tíz percig szólt.

Lits Gyula, a függetlenségiből lett kormánypárti képviselő beszélt ezután. Miután előbb általánosságban a legna-

mel jól összetalál a hangjuk. Figyeljünk! Nagyon kemény a gazember kezének a fogása. Érzem itt a karomon, amint kidobott. Ó éneklí a kontrát, ha a feleséggel énekelnek.

A csillagok ragyogtak a tiszta égbolton s a holdvilág oly fényesen ráütött a László László arcára, hogy láttam a szája szélének keserű vonaglását, amint a feleségéről beszélt. Belém kapaszkodva feltápáskodott s szilajul felfenyegette kiáltotta.

— A barikádra! Jól csik, hogy kidobott a ficzkó, pedig én tápláltam őket s ruháztam s ruháztam urasan. Mégis jól esett, hogy kidobott... Mindenki megkapja a magáét. Quidquid latet adparebit... barikádra magyarok!

Es a nyakamba borult egyszerre s sirni kezdett A nóta harsányan dőlt ki a koresmából. A részeg eltaszított magától a vállamnál fogva s merőn az arezomba nézett:

— Bocsánat... dadogta bocsánat (a könyv lefolyt arezán.) Miért állsz ide atyámfia? Mit kémlsz? Miért állsz szóba velem? — egy részeg, egy nagyon részeg emberrel, a ki nem tudja, mit beszél. Valamit ki akarsz tudni tőlem? Eh... menj... menj... ez nem becsület.

Es hevesen eltaszított, megfordult gyorsan, fellépett az ajtóhoz, belépett.

Igen kellemetlenül zavart meg a találkozás. Az utczán egy idő óta nem szoktuk éssrevenni László Lászlót. Ő is tudta s restelkedve kikerülte a régi ismerőst. A részegsége teljesen kiforgatta a kicsi eszéből. Szívesen ledobtam volna a kabátomat, melyen a keze szonnye, a hol megfogta, bizonyosan rajta maradt.

Mikor vagyonilag letört s kilicizálta az uzsorás az utolsó párnát a feje alól, így szólottunk: „Kár érte, de gyenge volt... természetes, hogy az uzsorás lenyelte, mint a veréb a legyet“... és mind nekiállottunk, hogy a városban valami esekély állást fecsarjunk neki, amiből el tengjen.

De mikor a felesége botrányos szeretkezésével szemben alávalóan elnézőnek találtuk, elfordultunk tőle.

Mert mással is megesik az a szerencsétlenség, hogy egy vérmes, erős, bolond asszony egy léha fiatal ficzkóba beleveszkeedik, elfelejti érte az urát, a bacsületét, égi, földi jussát. Hanem hogy László Laczi ebbe az elfelejtkezésbe belenyugodott, — az több volt, mint amit el lehet nézni. Ha tán ölné... sajnálnánk s megértettük volna.

De László egy kis szobát bérelt közel hozzájuk s mindenki tudára evés idején s esténként egy kis szórakozásra feljárt a feleségéhez, ki a szeretőjével együtt lakott.

Sőt a bolond, ő tartotta ki a czudar asszony háztartását, minthogy az asszonynak egyebe se volt, mint a gömbölyű, harmánczesztendős teste s a lelke nem, lelke nem volt! László feljárt hozzájuk s úgy látszott, nem is restelte ezt az állapotot, mert megindult velük fényes nappal az utczán.

Mindenki elfordult tőle, de László László is oly kimért s hideg lett mindenkiel, hogy a kimagyarázásra senkinek se támadt kedve.

Ekkor megkoppadt, de rongyait urasan viselte, fiatalkori gérokjait s pepita nadrágait gondosan kivasalva s a fél-

keztüjét sohasem felejtette el felhuzni. A hivatalába pontosan feljárt és szőfukar, szinte gögös lett ott. Alig bicezentett a fejével, mikor belépett s mikor az írásaira ráhajította fejét, nem is vett tudomást arról, hogy valaki lélegzik körülötte a szobában. Mohón, szinte különösen dolgozott, úgy hogy ha valaki tán megszólította volna, idegenül, értelmetlenül riadt volna föl, mintha álomból vették volna fel... Izgatottnak csak akkor láttuk, ha egy egy pillanatig kifogyott a munka a keze alól. Mindent maga akart elvégezni, mintha egyébre nem is akart volna gondolni a hivatalos dolgon kívül.

— Oh! szegény jó kis fiú: László Laczi a kollégiumban! Szép, fehérhaju édes anyja esengős négy lóval jött utána egy szíjjon lógó batárban a vakációkra. Kézcsókra, mily bátran és örömmel mentünk elejébe. A jóitű, fonatos kalácsokat ropogós cseresznyéket megköszönni mentünk, amiket évközben küldött nekünk, az osztálytársainak, hogy szeressük a kis fiát... Ilyenkor kivitt a szent ünnepekre, hogy jó barátokat szerezzen a fiának... Még látom, mint futkosott versenyt velünk, hogy mindig kéznél legyen, ha a fia gyámolására szükség volna; s úgy, mint az őrző angyal az imádságos könyvben, szorosan mellette járt, hogy ha a fia utjába tán rög került volna, azt eltakarítsa. Ah! már hol van a szelidszemű, szép, tiszta, öreg nőni? mert a fia rogyásig dolgozik a hivatalban, hogy jól eltartsa a feleségét s az ő szeretőjét.

Az emberek elszoktak Lászlótól. Meg se látták és ha szokásból valami régi ismerősét köszöntötte volna László, az egészen közel, csodálkozva nézett rá s

gyobb ter mű jégkár kormányásat. terén v felhivt karlett helyesl szédet.

riadaltt minisztr kal sze

— mon én mos

So kainak vidékén Helyesl ben Ed

mini-ze megoldt Gazdag beszám

Mé keltett niszter vényjav munkás

De tott a b ben is f merítő tartó élj minden

(Ds ben a b napsugar mélyen s ha nem kulás s napokba

asztán las László il levegőt, részeve m

Nem volt már. zett az e

Tán hogy el r dent kie valamire az ember

Elke denkit. Egy zott. Esté egy-egy v zódott me kat rende hely.

Regg hazafelé s bája ajtaj bucsuztak

Ha p asszonyná zart táblál szűrődött gánymuzsi asszony sz hang kísér emberek pinczerek etelekkel r

Regg a hivatalba az asztalho kül estig, maradt az

A szor

gyobb díszérettel adózott Darányi miniszter működésének, különösen a Dunántúl jégkárosultjainak helyzetére hívta fel a kormány figyelmét s kérte azok támogatását. Ezzel kapcsolatban a jégbiztosítás terén való anomáliák ellen szólalt fel, felhívta a figyelmet a biztosítótársaságok karlettjének káros voltaira. Az egész Ház helyesléssel és tetszéssel kísérte a beszédet.

A szünet után kíváncsi „halljuk” riadaltól fogadva, szólásra állott Darányi miniszter. Később a méltatlan támadásokkal szemben az elődjeit védte meg.

— Ők dolgoztak a fundamentumon, — mondotta — nekik köszönhetjük, hogy én most a felépítményen dolgozhatom.

Sorra reflektált ezután a vita szónokainak kijelentéseire, sulyt fektetve Szeged vidékének és a Felsővidék érdekeire. Helyeslés közt ecsetelte a ruthén-kérdésben eddig elért eredményeket.

Bőven és nagy hatással szólott Darányi miniszter azokról, amiket a munkáskérdés megoldása érdekében alkotott a kormány. Gazdag, örömet és meglegedést keltő beszámoló volt ez.

Még lelkesebb és zajosabb tetszést keltett a jövő programja, mikor a miniszter a legközelebb benyújtandó új törvényjavaslatokat jelezte, köztük az új munkástörvénybiztosító javaslatokat.

De elejétől végig zajos tetszést aratott a beszéd, amelylyel külön cikkünkben is foglalkozunk. Mikor Darányi kimerítő expozéját bevégezte, percenkig tartó éljen és taps zugott feléje a Ház minden oldaláról.

Új párt alakulás.

— április 7.

(Dsk.) A politikai szélesödés, amelyben a békés munkálkodás termékenyítő napsugarai lövellik áldó melegüket a mélyen szántott televény barázdákra, — ha nem is viharszerűleg, egy pártalakulás szellő fuvalmai tették az utóbbi napokban élénkké.

A dolog mindenki előtt ismeretes, de absolute nem világos Ugron Gábor maga rhabonbáni őseréjével megint ki lépett a parlamenti esaták küzdő homokjára, s az őserőhöz nem méltó erőfeszítéseket tesz arra, hogy maga is talán általa sem egészen ismert politikai hivatás körül egy új pártot tömörítsen. A béke korszakában ez mindenesetre jelentős mozzanat, bár éppen nem vagyunk s nem is lehetünk tisztában a mozgalom valódi alapjai felől.

Annyi bizonyos, hogy szél fuvatlan nem indul s így még Ugron Gáborról, a parlamenti kiméletlenség nagy mesteréről is el kell ismernünk, hogy szándékait jól megfontolta akkor, amikor a „romlott közszellemben s erkölseiben megtévelyedett” választó közönség egyik mandariussaképpen, megint fölveszi a parlamenti fegyverzetet, melyet nagy haragjában nemcsak a sutba dobott, hanem egyenesen a magyar közvélemény szeme közé vágott és hogy a béke korszakának perhorreskált, bár jövedelmező vicináliaiival legalább egy időre szakított.

Ismételjük tehát, hogy alapos okai lehettek, a midőn újra fölvette a küzdelmet a kormány, és számban, valamint erkölcsi tartalomban meggyarapodott pártja ellen. Tisztátalan czálzatokat e váltakozás mögött anél kevésbé keresünk, mert az államintézményt, bár a magunk véleményének hitünk szerint meggyőző erejével ostorozzuk, azért illetőleg meg is becsüljük s az egyéni ambíciót nem tartjuk túltengésben levőnek, ha, mint a jelen esetben, a kormányképes ellenzék megalakításával s esetleges többségével a kormányzati pozíciót akarja elfoglalni. Az azonban tiszta bizonyos, hogy a volt nemzeti pártnak a kormányzó szabad elvű pártba történt beleolvadása érlelte meg Ugron Gáborban a szándékot tette, hogy kormányképes ellenzék szervezen. Ennek a ténynek napnál világosabb következtetéseai vannak.

Egyik s a mi fő, hogy a független párt által eddig inkább doctriner

alapon s főleg idealiter támadott, közjogi alapon való működés sokkal áldásosabb eredményeket ért el, semhogy még azoknak is, akik eddig ez alapot támadták s országrontónak kürtölték ki, az eredmények elvitathatlansága előtt meg ne hajoljunk. Lám a függetlenségi eszmék nem annyira következetes, rettenthetetlen, kurucz voltu bajnoka: Ugron Gábor is meghajtja zászlaját a közjogi alapon álló intézmények előtt s elveinek föntartásával kész belemenni az örökké negligált delegációba. Ezt a házi perpatvart intézze el különben a függetlenségi párt a maga keretében, ha ugyan egyéb személyi és politikai zürzavarai miatt elég ideje és alkalma lesz hozzá. Ez nem a mi dolgunk — kötelességünk csupán annak a konstataciója, hogy az egykor őseréjű függetlenségi eszme összetartó ereje oly mértékben fogyott meg, a mily mértékben éreztették országunkban üdvös hatásukat a közjogi alapon támadt lendület és jólét. Ez okozta az elvekkal együtt azok követőinek fogyatkozását s ezzel kapcsolatban az egyéni hiúságok túltengéséből folyó széthuzást, a mint napról-napra nagyobbodó mértékben észlelünk.

A másik tanulság, mely az Ugron szándékaiból kiviláglik, az, hogy a liberáliszmusnak, mely a közjogi alapon, mint a legszilárdabb bázison áll s arra támaszkodva messzeható erejével egész államalakulásunkat föltartóztatlanul modern irányban a tökélyesedés felé, hazánkban már szintén akkora a hatalma, hogy nyíltan ellene föllépni egyenlő a megsemmisüléssel. Elég ebben a tekintetben a kódbe foszlott antiszemita pártra s a minden talaját vesztett néppártra utalnunk.

Ugron proqrammbeszédében elég arra a passzusára hivatkoznunk, hogy a győzelmes liberális eszmékkel nem volna tanácsos harcra szállani.

Ezek után azonban mégis homályban tévelygünk, ha fölvetjük magunknak a kérdést, hogy az egyéni, mindenesetre arravaló ambízió kivül, mi suggerálja

asztán lassan elfordult tőle. Láttam, hogy László ilyenkor a foga között felszívta a levegőt, aztán felvetette a fejét s fütörészve ment odább.

Nem a régi, alázatos szerény ember volt már. Valami kihívó mozdulattal nézett az emberekre.

Tán oly örülten szeretett, hogy csak hogy el ne vessítse, mindent eltűrt s mindent kiesibe vett egyebet; vagy tán valamire készült, amivel meghazudtolja az emberek véleményét.

Elkerülték . . . ő is elkerült mindenkit.

Egyedül azzal a ficzkóval barátkozott. Esténként vele barangolt az utcákon, egy-egy városvegi kurta korezmában húzódott meg vele s oly dühös multságokat rendezett, hogy csengett miattuk a hely.

Reggel felé összeülekezve dülöngtek hazafelé s a László szűk kis legényszobája ajtaja előtt csókolózva, érzékenyen bucsuztak el egymástól.

Ha pedig tán vagy egy esténként az asszonynál maradt volna, ilyenkor a bezárt táblák hasadékain nagy fényesség szűrődött ki az éjszakába. Ilyenkor cigánymuzsika csengett ki s mellette az asszony szenvedélyesen énekelt egy férfihang kíséretében, oly szépen, hogy az emberek megállottak utjukban, míg a pinezérek mindenféle drága italokkal s ételekkel megrakodva jártak be s ki.

Reggelenként László komoran ment a hivatalba s szólanul esapt lef magát az asztalhoz, róva a sorokat egy szó nélkül estig, az asszony lakása pedig zárva maradt az egész napon át.

A szomszédasszonyok beszállingóztak

lassankint a László feleségéhez a jó életre s kíváncsiságból is. Másnap aztán jóillakottan így szóltak egymáshoz: „Milyen kár, hogy a vesszőzés kiment a divatból” s holnap vigyorogva tértek vissza, hogy a barátságos uriaszony édességeit fogyasztásák.

Általános feltűnést keltett az utcánkban az a kis zárt kocsi, mely az asszonyság udvaráról kigördült egy nap... Az utját csak a mezőnek vitte, mintha restelte volna, hogy az emberek közé járjon, bárha minden része vadonat új, igen csinos vala. Az udvarbeliek oly keserűen meredtek rá mindenfelől, mintha a lószerszámot az ő bőrűkből szabták volna ki.

Egy este az a baj is történt a kocsival, hogy a cigánysorban egy haszontalan purdén áthajtott a kocsis. Erre a szerencsétlenségre a mennyi csufszájú cigányné lakik ott, mind kirohant az utra s körülfogva a csinos broomot, alacsony szókkal s sárral bemocskolták úgy, ahogy csak lehetett.

Mikor a kocsis nagy kinnal kimekedhetett, a cigánynék nagy háborúval mind felrohantak a rendőrségre.

A László felesége sirva érkezett haza, bezárkózott, attól félve, hogy a megveszett némberek idáig üldözik. Remegve küldött az ura után. Nem találták meg. Ő már behúzódott a „surolt grádicsba” a széphangu ficzkóval.

Reggel tele volt a város a szerencsétlen eset hírével. A rendőrség vizsgálatot indított a kis purdeért, mikor behajoltak az udvarra, hogy kihallgassák az asszonyt, akkor dülöngve érkezett hazafelé László a ezimborájával.

Messziről meglátta az udvaron a városszolgákat, arra László eleresztette a fiatal ember derekát s egy sikátorba befordulva, elsietett.

A hivatalba aznap nem is ment fel. Az feltűnt. Másnap is hiába várták, az este kerestették mindenfelé. Sehohse volt s a hivatalban azon éjjel vizsgálatot indítottak.

Mindenki egyszerre megtudta, hogy a hivatalban nagy sikkasztás történt. Bélyegeket loptak el. Abból telt a sok dínom dánom és az asszony és a szeretője mulatsága abból telt és abból a kocsis s abból minden, a jó bortól a cigánymuzsikáig.

S mint mikor kinyitva a zsilipet az áradat, hullám hullám tetején rohan az alantabban fekvő mederbe, úgy még azon éjjel hir hir hátán átrohant a városon s előntött minden házat.

Másnap reggel a László László főnöke magából kikelve rohant be az ő buzgó hivatalnoka lakására. Otthon volt László. Csinosan felöltözve találta. Az ablakon át a szomszéd házat ügyelte, mintha várt volna valamit. Egy esepet sem volt megütödvé s azzal az előkelő nyugodt meghajtással köszöntötte a látogatóját, amit tán még uri, finom tiszta anyjától tanult kicsi korában. Sőt felemelve a fejét, szinte derülten közeledett.

— Szerencsétlen, — rebegte az öreg ember.

László László válasza készen felelt. Még a hangja sem remegett:

— Miért. Szerencsétlenség történt? Szerencsétlenség lett volna, ha kicsikartam volna egy éhezőnek a szájából a falatot.

Ugronnak az új pártalakulást? Azt nem is tehetjük föl róla, hogy ő malkontens elemek zagyva táborát óhajtaná minden párttól maga körül látni.

De akkor mit jelent a királyhűség-gel, ha nem is ellenkező, de rivalizáló s erősen hangsúlyozott hűség az uralkodó ház többi tagjai iránt? Ez volna a kamarilla dícsérete? Mit a hitnek olyatén előtérbe tolása? Ez a néppárttal való kaczerkodás?

És amit az önálló vámterületnek emlegetése akkor, amikor ez a Széll-féle formulában formailag és jogilag benne van? A kormánypárttal való kaczerkodást?

Ilyen sokféle tekintetű programot nem bír el még az Ugron Gábor egyénisége sem, nemhogy eddig 6-7 tagból álló pártja!

SZÍNHÁZ.

A Madarász.

Szubrettre van szükség s az igazgatóság teljesen kezdőt léptetett fel, akit jó hír előzött meg.

A vendég, aki tegnap lépett fel a debreczeni színházban, *Sárosi Paula*, a zeneakadémia végzett növendéke. A közönség elég szép számban jelent meg.

Debutjéhez mindjárt a szubrett szerepek egyik elsejét a *Madarász* Postás Milkáját választotta. És hogy joga volt a szerepben bemutatkozni, azt az alakításában megnyilatkozó talentum az ügyesség és tudás, melylyel hangjával bánik és egyéniségében rejlő bájoság és kedvesség megmutattak. Tegnap ugyan még kissé elfogódott volt, hangjából itt ott kiérzett az izgatottság vibrációja, mégis szép sikert aratott úgy jétékával, mint nem nagy terjedelmű, kellemesen csengő hangjával. Általános a vélemény, hogy a kisasszony szép jövőnek néz elébe. A közönség jóindulattal fogadta a teljesen kezdő vendéget és többször tapsolta a lámpák elé.

Szerencsétlenség volna, ha bemoes-koltam volna egy ártatlan gyermeket, vagy kést döftem volna egy szeretettel teli szívbe. Szerencsétlenség? Loptam. Csak én esem el. Baj ez valakinek? En meg vagyok elégedve magammal...

Az udvar megtelt hamarosan kíváncsiakkal.

A László László szeme ragyogott. Gyermekkora óta se láttam oly nyugodtnak és bátornak. Mintha valami nagy sikert, boldogságot ért volna meg. Időnkint az ablakon át a szomszéd házra tekintett, ahol a felesége a szeretőjével él. Valaki kinn az udvaron hangosan kiáltotta:

— A büntérsait viszik a csendőrök. Az asszonyt is, az urfít is...

A szomszéd kapujából a László feleségét és a szeretőjét hozták... László halkabban kérdezte:

— Ilyen hamar?

A kiabáló szó kinn az udvaron, így folytatta:

— Hova vezette őket a gazember... Az utolsó szóra László összeresztent.

Az öreg emberhez fordult:

— Az nem igaz, — mondta. — Én nem vagyok gazember. En a büntető sors vagyok.

Nem tudtam várni, hogy az Isten büntesse meg őket. Együtt gázoltak be a gyalázatba s a kétségbeesésbe. Együtt esünk el. En készítettem fel őket. En tettem...

Es mielőtt megakadályozhatták volna, egy fényes kis fegyver villant meg a kezében és gyorsan elfordult.

Rubos, Ádám szerepében kitűnő volt. Enekszámait mindig gyönyörűen tölti be s kapott is nagy tapsokat. Meg is érdemli az elismerést, mert csaknem mindennap a színpadon van.

Mint mindig, most is kitűnően játszottak meg *Sziklay* és *Locsarekné*. Az olyan kitűnő tehetség, mint Sziklay nem szorult arra, hogy tulozzon, úgy is tud ő hatni. Megtanulhatná már, hogy a tulzás ellenhatást kelt.

Szépen énekeltek még *Serfözy Zseni* és *Karacs*. Igen jó volt a két professzor is, de különösen *Szathmáry*.

m. l.

* **Küry Klára**, a népszínház egyik művésznője három estén át vendégszerepelt színházunkban. Az idei operette előadások valami különösebben nem vonzottak, mert a chablonon nem emelkedtek felül s éppen nem tudták felejtetni az elmúlt évek operette estéit, amidőn országos nevű művésznők énekét és játékát volt alkalmunk élvezni. Most végre következik három érdekes est, de ezt sem kárpótlásul kapja a közönség, hanem 100 perczent ráfizetéssel. Méltán elmondhatjuk, hogy nincs az országban város, melynek közönsége a debreczenihez hasonló elnéző aldozatkészséggel támogatná a színházat.

* **Uj primadonna**. A Nyiregyháza írja: Lukács Ilonka kisasszony, kinek tüneményes hangját és sikkes játékát eddig a műkedvelői előadásokból volt alkalmunk megismerni, folyó hó 15 től Komjáthy János debreczeni színigazgató társulatához szerződött. A kisasszonyt maga a természet is színi pályára utalja. Kristály tiszta hanggal, élénk temperamentummal rendelkezik úgy, hogy a magyar színészet benne erős oszlopot nyer. Ha a laptárs jóslását igazolja a jövő, igazán szerencse volna az igazgatóra nézve is, amely évről évre tulnyomóan kezdő énekesnőket hoz a debreczeni színpadra.

Legujabb.

— A „Debreczeni Ellenőr” eredeti táviratai. —

A képviselőház ülése ápril 7-én.

A földmivelésügyi tárcza költségvetésének tárgyalása különösen élénk érdeklődést keltett.

Egymásután állanak fel a szónokok és dícséretükre legyen mondvá, mindegyikük tárgyilagos és földmivelésügyünk és agrárpolitikánk érdekében megszívlelendő eszmékkal foglalkozik.

Boda Vilmos elismerőleg nyilatkozik Darányi intézkedéseiről a borhamisítás meggátlása tárgyában, de az eddiginél még erélyesebb fellépést vár, mert sajnos, igen sokan üzik a borhamisítást büntetlenül.

Bernáth Béla is szól e tárgyhoz és es legsürgősebb teendőnek tartja a vegy-kísérleti állomások felállítását.

Darányi Ignác mindkét felszólalót megnyugtatta s igéri, hogy ezeket a körülményeket figyelmen kívül nem hagyja. Gondja lesz mindkettőre s hiszi, hogy e kívánalmaknak közmegelegedésre fog eleget tehetni.

Ezek után a földmivelésügyi tárcza költségvetését részleteiben is elfogadták.

A Ház most a kultusztárcza költségvetését kezdte tárgyalni.

Wlasics Gyula vallás és közoktatásügyi miniszter hosszú, tartalmas be-

szédben fejtette ki újból programját. Nagy tetszéssel fogadták minden egyes kijelentését. A miniszter ismertette azokat a tervbe vett reformokat, melyek már régen várnak megoldásra. Most a csendes és hasznos munka idejében mindezeket megakarja valósítani. Első sorban a középiskola tantervét akarja szabályozni, aztán a polgári iskolának, felsőbb oktatásnak, tanárképző-intézeteknek reformját ismerteti. Nagy hatást ért el, amidőn jelenlegi közoktatásunk fogyatékoságára rámutatott. A magyar állameszme szempontjából szükségesnek tartja, hogy kulturánkat, közoktatásunkat egységesebbé s intenzivebbé tegyük.

Leégett fonógyár.

Budapest, április 7. (Érk. d. u. 3 ó.)

Brünben a Himmelnich és Zivieker féle fonógyár leégett. Az óriási tűz mintegy félmillió kárt okozott.

Az osztálysorsjáték főnyereménye.

Budapest, április 7. (Érk. d. u. 2 ó.)

Az osztálysorsjáték mai húzásán a 400,000 koronát a **62362** számú sorsjegy nyerte.

Széll Kálmán és a bécsi magyarok.

Budapest, április 7. (Érk. d. u. 2 ó.)

Széll Kálmán miniszterelnök a mai napon belépett alapító tagul Ferencz Ferdinánd védnöksége alatt álló bécsi magyar egyesületbe.

Koburg herczeg nem válik.

Budapest, április 7. (Érk. d. u. 2 ó.)

Koburg Fülöp herczeg a pápa közbelépésére kijelentette, hogy nem indít válópert a felesége ellen, akit beteges izgatottsága annyi kalamitásba sodort. A herczegnő állapota különben a legujabb hírek szerint rohamosan javul.

NAPI HIREK.

— **Uralkodók találkozása.** Bécsből jelentti tudósítónk: Mint politikai körökben beszélük, ez év folyamán az orosz, a német és a magyar-osztrák uralkodó találkozni fognak egymással és pedig az Orosz Lengyelországban levő Tirnovicében, hol a ezár nagyszabású vadászatot rendez.

— **A munkácsi püspök köszönete.** Debreczen város közgyűlése a mult héten néni tisztelet díjat szavazott meg Varga László h.-böszörményi g. kath. lelkésznek és az ottani kántornak a debreczeni g. kath. vallásuk lelki gondozásáért. Firczak Gyula munkácsi püspök a város eme jótettét az alábbi levélben sietett megköszönni:

Nagyságos Királyi Tanácsos
Polgármester Ur!

Örömmel értesültem Debreczen szabad királyi város törvényhatósági képviselőtének azon kegyes és lekötelező határozatáról, melyből kifolyólag f. évi márczius hó 29-én tartott rendes közgyűlésén a görög szertartású katolikus hívek lelki gondozásának megkönnyítése végett az illetékes hajdu böszörményi lelkésznek és éneklésznek a nemes város pénztárából 100, illetve 50 ftnyi iiszteletdíjat,

megszavazni és utalványozni méltóztatott. A midőn ezen hálára kötelező határozatért Nagyságodnak, mint e nemes város érdemes polgármesterének legmelegebb köszönetemet nyilvánítom — debreczeni hiveimet és az ottan régóta kívánatosnak mutakozó lelkészet ügyét Nagyságodnak tapasztalt, szíves jóindulatába ajánlva kiváló tisztelettel vagyok Ungvárott 1899. április 3-án Nagyságodnak alázatos szolgálója *Firczák Gyula* munkácsi püspök. Hasonló melegehangon írt levelet intézett az udvarias főpásztor a város főjegyzőjéhez is, kinek még azt is megköszöni, hogy a h.-bösszörményi lelkész jutalmazása összegének felemelését indítványozta és vitte keresztül a közgyűlésen. (Ugy látszik jól van értesülve a püspök ur minden debreczeni dolgról.)

— **Uj felügyelő.** Edeei Draugentz János m. kir. honvédezedes belépett a helybeli Lichtblau-féle katonai iskola kötelékébe. Igazgató továbbra is Lichtblau Albert az intézet tulajdonosa maradt, felügyelők lettek: eddei Draugentz János magyar kir. honvédezedes, volt kadetiskolai tanár és Mayer Adolf es. kir. őrnagy.

— **Presbyteri közgyűlés.** A debreczeni ev. ref. egyház presbyteriuma tegnap délután 3 órakor *Kiss Áron* püspök akadályozva levő főgondnok helyett *Komlóssy Arthur* világi elnökle alatt közgyűlést tartott, melyen a hétfői gyűlésről elmaradt tárgysorozati pontokat mind letárgyalták. Több folyóügy elintézésén kívül kiemelkedőbb határozatok ezek: 1. A néh. Steinfeld Antal egy a nagy templom homlokzatára felállítandó világító órára hagyományozott 2000 frtot, hagyatékából egyik végrendeleti végrehajtó *Kövy Lajos* ur által 200 frt körüli kamataival befizettetvén, neki ezért köszönetet szavaztatik; ugyanez hálás köszönet mondatik dr. *Medve Kálmán* urnak, az egyház e lelkes barátjának, ki az *Ármós Bálint* tekintélyes hagyományait szelgáltatta be, mint végrendeleti végrehajtó. *Sinka Sándor* gymn. igazgató azon kérelmét, — hogy az egyházi alapítványok és alapítókról törzskönyv készíttessék, — kiadják az egyház monografiáját készítő bizottságnak — *Seres Mihályné* 25 frtos adománya köszönettel fogadtatik. — *A Könyves Tóth-Simonffy* 1000 frtos alapítványra nézve azt határozták, hogy az a tőke pénztárhoz csatoltassék, mert annak kamataira csak azon esetben lesz a végrendelet értelmében szükség, ha a kegyes alapító sírhelyéről megszűnnének az örökösök gondoskodni, a mi pedig nagyon soká — esetleg sohasem fog következni. A *Kanizsai Endre* konyhájára könnyen kiutalta a presbiterium a 7 frt költséget; nem így azonban a *Szemere Lajosné* és *Kanizsai Endréné* lakbér és tűzifa illetményét, melyeket a városi tanács, azon okból, mert nem tartja részökre jogosultnak, megtagadott. *Csurka István* tanító-presbiter felszólalt érdekükben és kérte, hogy előlegezzék nekik az egyházi pénztárból s ha eldől a vitás kérdés, majd megtérül a várostól. Ezt azonban *Kovács József* egyh. ügyvéd és *Somogyi Pál* főjegyző ellenezték, mert gyengíteni az egyház álláspontját s így az határozatott, hogy a városi tanács ez ügyben kellelőleg felvilágosítottván, és meggyőzötven, lehető barátságos uton és mielőbb végelintéztést nyerjen. — A csapó kertiek 40 aláírással nyilatott kérvénye két új tanterem és imaház építése tárgyában kiadatott az iskolaszéknek és a lelkész karnak véleményes jelentésselre. A szerajevói egyesült protestáns egyház templom építésre 5 frt. a garami

ág. hitv. egyháznak pedig 2 frt segélyt szavaztak meg. A debreczeni első takarékpénztár 50 frt adománya hálás köszönettel fogadtatik. Az ügyszórány jegyzék olvasatott fel ezután, s a gyűlésnek fél 7 órakor lett vége.

— **Debreczen a párisi kiállításon.** A párisi világkiállításon való részvételt rendező bizottság ma d. u. 4 órakor ülést tart a városháza nagytermében. *Roncsik Lajos* kulturtanácsnok és *Szűcs Mihály* ny. gazdasági tanintézeti igazgató ma fognak beszámolni a Budapesten folytatott tanácskozás eredményéről. Debreczen városnak 36 □ ölnyi terület áll rendelkezésére, hogy kulturáját, különösen mezőgazdaságát bemutathassa a XIX századot berekesztő nagyszerű világkiállításon.

— **Uj séta ut.** *Szilágyi Imre* ügyvéd több szőlőbirtokos társával együtt tegnap kérvényt adott be a városi tanácshoz, az iránt, hogy a csinos nyaralókkal szegélyezett *Széchenyi* és *Posta* kertek közti kövezett ut két oldalán kettős fasorokat ültetessen még az idei tavaszon. A tanács, illetőleg a város fásítását vezető polgármester ur bizonyosan nem is zárkózik el az új sétaut készítése elől.

— **Művészestély a színházban.** A hírlapírók színházi estélye ügyében tegnap délután újból ülésezett a hölgybizottság a városháza nagy tanácstermében. A program számaiban szereplők névsorát állították össze s a felkéréseket vasárnap ezen az alapokon teljesítik. A művészestélyt megnyitó *Sajtószabadság* nagy tablóban száznál jóval többen vesznek részt. A tabló hat nyílt változából fog állani, felöleli a sajtószabadság születését s annak a kornak kiemelkedő mozzanatait. A tablót követő prólóban négy nő és egy férfi szereplő vesz részt. A következő szám a babakiállítás lesz. Gyönyörködtetőbb csoportozatot aligha látott még a közönség. Felsőszáznál több édes, apró gyermek jelmezes tündéri fényben uszó tablója lesz ez. Eddig már negyvenkét apróság részvételét jegyeztették elő a szülők s további jelentkezéseket még a hét során elfogad *Koncz Ákos* elnök. Majd a virágfakadás vígjátékra kerül sor, amelyben *Balogh Békessy Rózsa* urnő, *Darvas Béla*, *Szabó Gizella* kis asszony, *Kun Béla*, *Szikszy Margit* és a kis *Balogh Zsiga* szerepelnek. — *Excentrikus*, az ujdonság ingerével ható énekszám lesz a *Szerecsen* kvartett, az operában zajos sikert aratott *Sehe* balletből. Az ezt követő zenészművek után *Mátyás király* fogadtatása történelmi tabló kerül bemutatásra, a melyben Debreczen intelligens fiatal asszonyaiból is huszan vesznek részt. Utolsó előtti szám lesz a *Piros cipő* balletből bemutatandó gavott. Tíz leány és tíz ifju tánczolják. A szép, valóban gazdag és élvezetet biztosító műsorszámokat a dalárdák által előadandó *Rákóczi* inbuló zárja be. A művészestélyt másnap megismétlik, amikor a *Bika* szállóban táncvizsgálat követi az előadást. Az estély ügyében különben holnap a férf szereplők üléseznek s kedden már a próbákat is megkezdik.

— **Halálozás.** Alulirottak mélyen megsomorodott szívvel jelentik özv. *Pillmann Antalné* szül. *Pischtek* *Máriának* folyó hó 6-án, életének 72-ik évében, hosszas szenvedés és a haldoklók szentségének ájtatos fölvétele után történt gyászos elhunytát. A boldogult hült tetemei folyó hó 8-án délelőtt 11 órakor fognak a róm. kath. anyaszentegyház gyászszertartása szerint a csapó-utcai 47. sz. háztól a *Szent-Anna-utcai* temetőbe örök nyugalomra tétetni. Kelt Debreczen, 1899. április 7-én. *Antonia*, *József* és *Mari*, mint gyermekei: *Pillmann Józsefné* szül. *Kovacs* *Ernesztin* mint menyje gyermekeivel és *Bencsik Gyula* unokája.

— **Berettyó-Ujfalu** községben a legközelebbi országos vásár f. évi április hó 19. és 20 ik napjain fog megtartatni. — Első napon juh- és sertésvásár, második napon ló- és szarvasmarha, mindkét napon kirakodó vásár.

— **A debreczeni lóversenyek.** A tavaszi lóversenyen a következő versenyek és díjak lesznek: Első nap, szombat április 15-én. I. Nyeretlenek eladóversenye. 1200 korona. Egyleti díj. Távolság 1600 méter. II. Debreczen sz. kir. város díja. 100 drb. es. és kir. arany, melyből 90 arany a győztesé és 10 arany a második lóé. Távolság 1400 méter. III. Hortobágyi díj 1400 korona. Adja a földmívelésügyi m. kir. miniszter. Távolság 1600 méter. IV. Eladóverseny. 1700 korona. Egyleti díj. Távolság 2000 méter. V. Nyulási gátverseny 1400 korona. Egyleti díj. Távolság 2400 méter. VI. Szentgyörgyi akadályverseny. 1400 korona. Adja a földmívelésügyi m. kir. Minister. Távolság 4000 méter.

Második nap, vasárnap április 16-án. I. Nyeretlenek versenye. 1200 korona. Adja a földmívelésügyi m. kir. Minister. Távolság 1200 méter. II. Totalisateur verseny. 1700 korona. Egyleti díj. Távolság 2400 méter. III. Eladóverseny. 1200 korona. Egyleti díj. Távolság 1600 méter. IV. Eladók gátversenye. 1200 korona. Egyleti díj. Távolság 2400 méter. V. Eladók akadályversenye. 1200 korona. Egyleti díj. Távolság 3200 méter. VI. Nagy akadályverseny. 2000 korona. Adja a „Magyar Lovaregylet”. Távolság 4800 méter.

— **Öngyilkos pártelnök.** Egerből táviratozza tudósítónk: *Buzáth Lajos* gyógy-szerész, az egeri szabadelvű-kör elnöke, a város egyik legtekintélyesebb és legnépszerűbb polgára ma reggel szőlőjében föbellette magát. Az eset a városban elképzelhető izgatottságot keltett, részleteiről és okáról azonban még hiányzanak a pozitív adatok.

x **Hivatali helyiségül,** esetleg *ipari czélokra raktárnak* stb. igen alkalmas, nagy, egy emeletes ház a központban, akár egészben, akár két részre osztva, olesó bérösszegért kiadó. Bővebbet a kiadóhivatalban.

Ötletek.

Mi haszna volt Ádámnak a paradicsomból, ha nem volt gyermekkor?

*

Hogy a nap is mestermű, igazolja az, hogy az emberek foltokat fedeztek fel rajta.

*

Olyan emberek is akadnak, akik még a szerencsétlenségünket irigylik.

*

A drámaírók kevésbbé naplopók, mint inkább est-lopók.

*

Ne kölesönözd a füled a hitelezőknek, nem kapod vissza tőlük.

Előfizetési felhívás.

Az új évnegyed alkalmával felkérjük olvasóinkat arra, hogy az előfizetést megújítani kegyeskedjenek.

Lapunk a régi marad. Huszonhat év óta küzdünk a liberalizmus zászlója alatt kitartással abban a meggyőződésben, hogy csak ez teheti nagygyá és erőssé e viharlított nemzetet.

Az elénk tűzött iránytól nem tértünk le egy pillanatra sem. Az idők változtak,

uj eszmék termettek, a mi álláspontunk azonban nem változott.

A jövőben is arra fogunk törekedni, hogy lapunk hűséges organuma legyen az igazi szabadelvűségnek.

Igyekezünk legjobb meggyőződésünk szerint igazat írni, jól tudva, hogy a sajtó csak akkor számíthat a gondolkodó olvasók elismerésére és pártolására, ha az az igazság vezeti azt a tollat, mely a közvélemény szolgálatában áll.

Szenzációt nem hajhászunk, ez nem kenyerünk. Érdekesen fogunk ugyan írni, de nem leszünk soha előmozdítói azon irányoknak, mely az ujságolvasók lelkét izetlen szenzációkkal akarja meghódítani.

Büszkék vagyunk arra, hogy lapunk kedvelt közlönye azon közönségnek, mely csak a nemes hangot szereti a közéletben és sajtóban egyaránt. Igyekezünk a jövőben is méltók lenni a bizalomra. Ez a bizalom lesz fáradozásunk legszebb jutalma.

Lapunk minden rovatát érdekesen állítjuk egybe. Kiadóhivatalunk nagy áldozatokkal külön szerkesztőséget tart fenn *Budapesten*, hogy olvasóközönségünket, naponkint friss érdekes táviratokkal láthassa el.

Nem ígérünk többet, mint a mennyit adhatunk, de a mit ígérünk, azt igazán megadjuk.

Kiadó és laptulajdonos:

A Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.
Felelős szerkesztő: **Konez Ákos.**

Irodalom és művészet.

Tompa Mihály egyházi beszédei.

(Sajtó alá rendezte S. Szabó József, debreczeni ev. ref. főiskolai tanár.)

Miskolczon, Ferenczi B. füzetes válatban adja ki Tompa Mihály reliquiáit. Az első füzet most jelent meg. Egyházi beszédeket tartalmaz, melyeket S. Szabó József, a debreczeni ev. ref. főisk. tanára szakavatott kézzel rendezett sajtó alá. Régi óhaj már, vajha Tompa Mihály halhatatlan költő nemes lelkének nyilatkozataival az egyházi irodalom terén is lehetne találkozni. S. Szabó József most megvalósította ez óhaját, melylyel lekötölte nemcsak az irodalmat és a protestáns közönséget, de legkivált a prot. papságot, mely Tompával örömet társalog s gondolatgazdag beszédeibe nagyon szívesen mélyed el. S. Szabó József a könyv előszavában, többek között, a következőket mondja:

Prédikációiból — mint tudjuk — két füzetet rendezett sajtó alá. A második füzet 1864-ben jelent meg; azon évben, amikor a szíven rágódó kór már annyira erőt vett rajta, hogy kedves szószékétől is kénytelen volt megválni. De még betegségében is, a halál sejtelmétől is gyötörtetve, lázas izgatottsággal folyvást dolgozott s rendezgette sajtó alá műveit: az Olajágot, halotti emlékbeszédeit, utolsó köhéményeit. Papi dolgozatainak folytatódó kiadására a zord halál nem engedett többé neki időt, 1868-ban kiütötte kezéből a tollat, melylyel annyi sok szép gondolatot írt le. Így maradtak árván kiadatlan egyházi beszédei.

Halála előtt kevéssel ideges sietséggel, — mint akinek napjai meg vannak szám-

lálva, — fölkereste és összehányta azokat, s aztán a beszédekkel együtt egy szürke csomagoló-papírosba göngyöltetvén, arra reszkető kezekkel jegyzé föl: „Tompa Mihály hátrahagyott (töredékes) papi dolgozatai.* Ki tudja mit érzett e sorok írásakor a nagy, az erős ember!?”

A csomagot halála után özvegye vette magához s Hanvárról Putnokra költöztetvén oda is elvitte. Az özvegy elhunytával (1880) a reliquiák a rokon Farkas Gyula putnoki ügyvédhez kerültek, s ott voltak, alig sejtve valakitől, 1891-ig, mely évben Simon Mihály, akkor Putnokon segédlelkész említett ügyvédnél nevelősködvén s a nagybecsű hagyatéokra figyelmessé tétetvén, azt áttekintette és velem, akkori naprágyi lelkészszel baráti bizalomból az örömhirt tudatta. Én, miután a hagyatéki rendelkezésemre bocsáttatott, siettem átnézni a beszédeket s láttam azokban a Tompa nagy és szép lelkének megnyilatkozását. Áttekintés után visszaadtam a reliquiákat a jogos tulajdonosnak, Tompa fogadóit leányának, özv. Csiza Jánosné, szül. Lévy Irén asszonynak, nem szülvén meg azok kiadatása mellett folytonosan működni.

Ez végre a tulajdonos határozott akaratából im sikerült is, s hogy sikerült, azért hálát adok az én Istenemnek, aki anyaszentegyházunknak annyi sok erős fia közül engem, a gyengét választott ki eszközül arra nézve, hogy a költő pap nagy szellemének eme termékeit átadhassam az utókornak.

A közölt értesítés és figyelmeztetés egy irodalmi hírnevére büszke, s kiküzdött dicső emlékét féltő íróra vall. Aggodalma kiterjed mindenre, s mert a testét, lelkét lekötő beteges inger a régen megírt dolgok alapos átnézését nem engedi, nem egyszer aggodalomból származott figyelmeztetése túlzottnak és feleslegesnek is bizonyul.

A mi végül azon figyelmeztetést illeti, hogy olyan beszédek is vannak hagyatékában, melyek három füzet papi dolgozatában benfoglaltatnak — ez, bárki rendezné is sajtó alá műveit, arra nézve teljesen felesleges volna. Reám nézve is az. Hiszen az erkölcsi felelősség teljes tudatában ki lehetne oly könnyelmű, hogy a hátrahagyott prédikációkat gondosan át meg átvizsgálva a már egyszer megjelenteket félre nem tenné, hanem újra lenyomatná? Tompa e figyelmeztetése annyiban magyarázható meg, amennyiben ő beszédeit némileg másképen stilizálva adta ki, mint a hogy azokat először kidolgozta s kéziratban hátra hagyta. Ilyen két füzet prédikációi között megjelent beszédet találtam a reliquiák között tizenegyet.

Ezek elmondása után ime átadom a közönségnek, az irodalomnak Tompa hátrahagyott papi dolgozatait. Tisztem s lelkiismeretem tiltott azokból valamit elvenni, vagy valamit hozzájuk tenni. A beszédek minden izükben Tompáéi; én — az irodalmi közszokást követve — csak címekkel láttam el azokat, igyekeztvén, hogy a címek lehetőleg megfelelők s találók legyenek. Célját érte e igyekezetem, itéljék meg az ahhoz értők.

Még egyet. Tompa kézírata mindenütt olvasható, tiszta s csaknem egészen ment a törlésektől. Így adta volna-e ki mind a mellett is, ha maga rendezte volna alá e beszédeket, az kétséges. Valószínű, hogy egyet-mást változtatott volna rajta s itt ott még inkább telítette volna azokat tapasztalati bölcseséggel. Következtetni lehet ezt, ha összehasonlítjuk a fentebb említett tizenegy beszédét a hagyatékban lelt kéziratokkal. E változtatások, hogy úgy szóljak mélyítések azonban sokszor oly nehéz tartalmuakká, sulyosokká teszik Tompa prédikációit, hogy azoknak használatától többen visszariadnak.

Hátrahagyott beszédei nem kevésbé duzzadnak a gondolatok bőségétől, de a forma, melyben azok megjelennek, könnyebb a nélkül, hogy az a szín, íz, eredetiség, mely Tompa egyéniségének sajátja, belőlük hiányoznék. Tompa szól azokban hozzánk, aki el van temetve, de mégis él; nem dohos siri szag, de az örökéletnek, a halhatatlanságnak üde szellője árad ki belőlük. Vajha olyan lélekkel olvasná mindenki, a milyennel én a megszáradt papírosokról lejegyeztem!

Debreczen, 1895. szeptember 30.

S. Szabó József,
főlszentelt lelkész s ev. ref.
főiskolai tanár.

CSARNOK.

Késő bánat.

Írta: **Forinyák Gyuláné.**

(Folytatás.)

Köznapi vált már minden. Megszoktá a vallomás. S ha most, nagy ritkán el is fogadta őt ebben a kis meleg fészekben, már nem vette föl a teagowut, még azt a fáradságot is sajnálta, hogy utcai öltözékét levesse. S ha házi ruhában volt, még arra sem ügyelt, jól áll-e neki ez az öltözéke. Hiszen olyan bizonyos vagyok szerelméről! gondolá. Minek csábítsam. Nem kell már illúziókban ringatnom! Az enyém ő egészen! Oly annyira enyém, mintha férjem lenne. Hiszen éppen úgy megteszi észrevételeit, mintha az uram volna!

— Hallod, Raimund — mondá az asszonyka egyszer, midőn megint szemrehányásokkal illette őt, — te olyan férfi szokásokat veszel föl, úgy terrorizálsz! Ez nem tetszik nekem!

— De édesem! én nem akarok mást, minthogy többet lehessen veled. Ha többször láthatlak, akkor is simulékony és engedelmes leszek! Szeretsz? kérdé Raimund. Felelj! Szeretsz?

— De mindig ez a kérdés! Hát hiszen ezt régen tudod.

Már egyhangunak találta szerelmét; mi azelőtt boldoggá tette, most olyan kötelesség számba ment. Azt hitte, hogy ő már nem annyira szerelemből, mint figyelemből enged, nehogy fájdalmat okozzon kedvesének. Oh, a változás lassan, lopódzva, mintegy lábujjhegyen közeledett az asszonyka szívéhez. Ezelőtt oly boldoggá tette, midőn Raimund elragadtatva rebegé: Istennöm! imádlak! s ma? ma oly izléstelennek, oly gyermekeknak tűnt föl ugyanez a mondása. Hiszen szerette, hogyne, még nagyon szerette ő Raimundját, — de már nem volt belé szerelmes. Hiszen oly szonvedélyes, bolond szerelem nem is tarthat az egész életen keresztül. S oh! úgy kívánta most már, Raimund is nyugodtabban szeresse s szerelme barátságáig változzék.

Szabadabb szeretett volna lenni hogy szabadon rendelkezessék ideje fölött. Kívánta de hallgatott. Nem volt bátorsága még erre példálózni is. Raimund elejétől fogva szokva volt ahhoz, hogy mindig tudja óráról órára, hol van Hilda, mivel foglalkozik, kinél tölti idejét, hogy reá gondolhasson, s gondolatait utána irányíthassa!

Oh! most ezt is oly balgaságnak tekinté. Hiszen ő egy rab! gondolá Hilda. Raimundnak szükségletévé vált, hogy naponta legalább csak egy pillanatra is láthassa. — Így mindennap egy meghatározott órában a ház előtt ment el, s ekkor Hildának az ablaknál kellett mutatkoznia.

Régen, sóvárogva leste az ablakfüggöny mögött, ma már nevelésének találta, hogy mint egy kis iskolás leányka leskelődjek, hogy mikor pillantja meg barátját.

Ugy bosszankodott Raimund vak-ságán.

— Édes Istenem! sóhajtá gyakran, hiszen az ilyen szerelmi históriák nem szoktak másnál örökké tartani! Rersze, azt elfeledte az elkényesztett asszonyka, hogy ő hány ezerszer esküdte neki, miszerint „örökké“ fogja szeretni őt. Hát olyan égbekiáltó bünt követett el az által, hogy az ő szerelmei megváltoztak? Hát nem a természet törvény-e az, hogy minden megváltozik, s semmi sem tart örökké? Ki vonhatná azért felelősségre, hogy ma másként érez, mint az előtt? A szerelem nem az akarattól függ és seukit sem ítéhetnek el, mert már nem szeret! Most már barátsággá kellene válni e szerelemnek! Igen, testvéri vonzalommá! Ez volna az igazi...

Azokat a tulajdonságokat, a melyek megszeretteték vele Raimundot, ő tulbecsülte; akkor mindent a szerelem szemüvegén át látott, de ma kijózanodott s ez megrabolta Raimundot az illuziók glóriájától.

Raimund forrón, nagyon szerette Hildát ez volt a baja. Egy nyugodtabb okosabb ember, már rég észrevette volna Hilda változását, sőt féluton elébe sietett volna, mert rég kitalálta volna Hilda lelkiállapotát, de ennek a vak szerelemnek nem volt érzéke ez iránt, bár mily finom érzése volt is különben. De hát nem látta a szerencsétlen azt a kénytelenséget, hogy csak is szánalomból türte maga mellett?

Hogy részvéteből szerelmet szinlelt? Szinte hihetetlen volt! Mintha meglett volna hypnotizálva az állandó szeretésre, s mintha a suggestió hatása alatt nem ébredhetett volna fel szerelmi ábrándjából. Hiszen összetévesztette a multat a jelenel! a szerencsétlen.

Pedig nem úgy volt, a mint Hilda gondoló.

Raimund már észrevette, hogy az ifju asszony szive megváltozott, meghidegült irányában; s idealizmusában egészen megrendült. Így gondolkozott: ha Hilda megszűnt szeretni, — úgy sohasem szeretett igazán. Érezte, hogy nem érdemli, mert semmi olyast nem tett, a mi Hilda szerelmét lerombolja. Kevés tapasztalata volt szegény ifjunak, mert tudhatta volna, hogy a szerelem megszűnéséhez nem kell más ok, minthogy megszűnik magától.

De Raimund még mindig remélt. Azt hitte, visszahódítja, hogy ő talán nem a helyes uton haladt, talán közönyt kellene szinlelnie, nem pedig változatlan szerelméről biztosítania szüntelen kedvesét, ki már nem is ügyel reá.

S mialatt ő az elhidegülés okát futólagos szeszélynek tekinté, s míg ő még mindig remélt, — beütött, mint a villám a katasztrófa, a mely véget vetett küzdelmeiknek.

Hildának volt egy intim barátnője. S egy napon, midőn megint szemrehányásokkal gyötörte őt Raimund, — lelki harcának megkönnyebbülése végett, megírta helyzetét, föltárta egész lelkét.

A levelet azonban nem záta le, mert el akarta később még olvasni, hanem besuztatta íromappájába, a hol ott is feledte. Ezte megjött Raimund, — s az ifju asszony, ki a szivét már délelőtt kiárta, s kipanoszolta barátnőjéhez irt le velében, most már egészen megkönnyebült, — igen kedvesen és jó kedvvel fogadta őt.

Maga sem tudta hogyan, de újra a régi hangulata vett rajta erőt, s átérezte, hogy ő most is, igen, még mindig szereti Raimundját. Eh! gondolá magában, azt a levelet talán nem is fogom elküldeni, s szinte összeresztent, a mint eszébe jutott, hogy az a bizonyos levél Raimund közvetlen közelében van az itatós papiros

között. De minek is írta azt a levelet? Hiszen olyan boldogság az, ily nagyon szeretettni. Csak mindig ilyen is lett volna Raimund, mint ma, ha mindig ily kedélyesen beszélgethetnének, persze akkor nem penaszkodhatott volna oly keservezen az elviselhetetlen zsarnokságáról abban a levélben. De nem is fogja elküldeni nem, nem, gondolá Hilda, hanem egy ily bizalmas alkalommal, megfogja kérni az ő kedves Raimundját, hogy adjon neki több szabadságot. — Egy kis szabadságra oly igen áhitozik Már, azt a jó Isten is látja.

(Folyt. köv.)

NYILT-TÉR.

Svájcezi selyem legjobb!

Kérjen mintákat a mi újdonságainkról fekete, fehér vagy szinesben 35 krtól 9 frt 50 krig méterenként.

Különlegesség: Legujabb Selyem-Foulard, Rayé és Chiné ruhák és blousokra 52 cm. széles, 60 krtól méterenként.

Eladunk Osztrák-Magyarországba csak direkt magánosoknak és küldünk válogatott selyemszöveteket vám- és portómentesen a házhoz szállítva.

Schweizer és Társa Luzern (Schweiz) selyemszövet-kivitel.

KÖZGAZDASÁG

A debreczeni kereskedelmi és iparkamara értesítése.

A m. kir. szabadalmi hivatal a következő szabadalmak leírását küldte be: Lábhajtásu cséplőgép. Ujítás a seres palaczk alatt elhelyezett szénsavtartálylyal bíró sörszifonokon. Megerősítő készülék mesterséges lábához. Ujítások acetylén-lámpákon. Kő-megmunkáló gép profilkövek előállítására. Ujítások vágóhídi berendezéseken Pénzhüvely. Ujítások gőzhajtó-turbinákon. Automatikus működésű berendezések mérlegelő készülékeknél. Összehajtható állólétra. Eljárás, fának száraz desztillálására. Száraz permetező mezőgazdasági célokra. Eljárás, aszfalt előállítására petroleumból és termékeiből.

Mindazok, a kik a szabadalmak iránt érdeklődnek, azok rajzait és leírását kamaránknál megtekinthetik.

Debreczen, 1899. április 6.

Kereskedelmi és Iparkamara.

Érték-tőzsde.

A debreczeni Közgazdasági Bank Részvény társaság közlése.

1899. április hó 7-én.

Államadósság:

Magyar aranyjárdék 4%	119.75	120.25
„ vasuti beruházási köt. 4 1/2%	120.75	121.75
„ koronajárdék 4%	97.25	97.75
„ regále vált. köt. 4 1/2%	100.50	101.50
Osztrák aranyjárdék 4%	120.—	120.50
Egységes államkötvény 4 2/3%	100.60	101.10
Tisza-szegedi 4%-os nyer.-sorsj.	139.—	140.—

Részvények:

Magyar hitelbank részvény	386.25	386.75
Osztrák hitelbank részvény	369.—	369.20
Magyaripar- és keresk. bank. r.	102.50	102.75

Sorsjegyek:

Magyarjelzalogban 4%-os sorsj.	122.50	123.50
„ 3%-os	103.50	104.50
Osztrák földhitel sorsjegy 3%-os	120.—	121.—
Magyar vörös keresksorsjegy	11.50	12.—
Osztrák „	20.75	21.25
Olasz „	12.—	12.50

Bazilika sorsjegy	—	—	7.—	7.50
Jó-szív	—	—	4.—	4.40

Pénznumok:

Cs. és kir. arany	—	—	5.66	5.74
20 márkás arany	—	—	11.80	11.84
20 frankos arany	—	—	9.55	9.59
1 Sovereigns	—	—	12.05	12.09

Budapesti gabonatőzsde.

I. Készáru-üzlet.

1899. április 6-án.

A hangulat a buzaüzletben ma kedvezőbb volt. A kínálat magyar buzában korlátozott lévén, malmok ezekért 5 sőt 10 krral is többet fizettek. A forgalom 30.000 métermázsára rugott.

Rozsban korlátozott üzlet mellett az árak nem változtak.

Tengeri valamivel szilárdabb volt.

Eladatott:

Buza. Tiszavidéki. 750 mm. 79.5 k. 10.12 forinton, 600 mm. 78.5 k. 10.05 forinton, 1000 mm. 79 k. 10.— forinton, 100 mm. 77.8 k. 9.73 frton, 100 mm. 79.5 k. 9.73 frton, mind három hónapra.

II. Határidő-üzlet.

Azon körülmény, hogy ma ismét nem mondtak fel búzát, fedezésekre animált és csakis ennek tulajdonítható a mai emelkedés.

Kötések. Az üzlet folyamán a következő kötések történtek:

Buza áprilisra	9.10, 9.09, 9.11, 9.03, 9.20.
„ májusra	8.95, 8.98, 8.90, 8.97, 8.93.
„ októberre	8.33, 8.30, 8.33, 8.28, 8.32.
Rozs áprilisra	7.45, 7.43.
„ októberre	6.57, 6.55.
Zab áprilisra	5.74, 5.75.
„ májusra	—
Tengeri májusra	4.44, 4.41, 4.42.
Repeze augusztusra	—, —, —.

Délutáni határidő-üzlet.

Délután 4 1/2 órakor a következők voltak a záróárfolyamok:

Buza májusra	8.90— 8.91
„ áprilisra	9.12— 9.13
„ októberre	8.28— 8.30
Rozs áprilisra	7.40— 7.42
„ októberre	6.55— 6.58
Zab áprilisra	5.72— 5.74
Tengeri 1899. májusra	4.42— 4.43
Repeze augusztusra	11.65— 11.75

DEBRECZENI VÁROSI SZÍNHÁZ.

Folyó szám 186. Bérlet 153. sz. „C“

Ma, pénteken, 1899. április 7-én:

ujdonságul először:

Családi örömök.

Vigjáték 3 felvonásban.

SZEMÉLYEK:

La Thibandiere	—	—	ifj. Szathmáry.
De Ferillac báró	—	—	Szaocsvay S.
Adrien de Ferillac	—	—	Tanay F.
De Cericoourt	—	—	Sziklai M.
Theodule	—	—	Rubos Arpád
Anette	—	—	T. Halmi M.
La Thibandierené	—	—	Kiss Irén
Pintean Angele	—	—	Cserényi A.

Holnap, szombaton ápril. 8-án

Ugyanez.

Kiadó és laptulajdonos:

Csokonai nyomda- és kiadó-részvénytársaság.

Felelős szerkesztő: Konecz Ákos.

Főmunkatárs: Ujlaki Antal.

Fővárosi szerkesztőségünk:

(szerkesztő: Kéry Gyula)

Budapesten, Üllői-ut 70. I. emelet 13.

Telefon: 59-14.

Vasuti menetrend.

Érvényes 1898. október hó 1-től.

Sz. v.	Gy. v.	Tv. sz.	Sz. v.	Sz. v.	Tv. sz.	Állomások.	Tv. sz.	Sz. v.	Sz. v.	V. v.	Sz. v.	Gy. v.	Sz. v.
1708 I-III.	1702 I-II.	1754 II-III.	1706 I-III.	1710 I-III.	1712 II-III.		1741 II-III.	1709 I-III.	1707 I-III.	1723 I-III.	1713 II-III.	1708 I-II.	1705 I-III.
9.15	2.15		7.06			ind. Budapest k. p. u.	érk.			5.45	6.20		1.50
2.29	6.00		1.31	4.06	6.05	ind. Püspök-Ladány	érk.	5.13	9.45	11.28	1.28		9.48
3.36	6.50		2.40	5.14	7.40	érk. Debreczen	ind.	3.37	8.15	10.27	12.00		9.01
5.18	8.20			9.42	9.42	érk. Nyíregyháza	ind.		6.46	6.46			8.41
7.07	10.30			11.26	11.26	érk. Szerecs	ind.		5.13	5.13			5.00
8.58			8.52	8.52		érk. Bud-Szt-Minály	ind.		3.25	3.25			5.30
6.15						érk. Nagy-Léta-Vertes	ind.						5.25
8.56	11.35		3.00	5.22		ind. Füzös-Abony	érk.		6.54	10.12		7.51	8.54
4.58	7.38	9.47	4.01	6.35		ind. Debreczen	érk.		5.35	9.14		6.36	8.13
9.09			8.21			érk. Érmihályfalva	ind.			5.40			6.50
5.10	7.39	9.59	4.11	6.58		ind. Nagytarad	érk.		9.09				6.22
6.03	8.14	11.16	5.04	8.15		ind. Érmihályfalva	érk.		5.09	8.06		6.22	8.12
			10.17			érk. Nagy-Károly	ind.		4.06	8.15		5.18	7.41
8.11	8.16	11.25	6.14	8.30		ind. Zilah	érk.		9.18			10.17	
6.39	8.34	12.04	5.41	9.04		ind. Nagy-Károly	érk.		8.57	8.07		5.13	7.39
6.40	8.35	12.05	6.42	9.09		érk. Gy. v.	ind.	1703.	1.22	5.49		6.08	7.57
7.08	8.53	12.46	6.11	9.50		ind. Sztatár	érk.		10.28	2.57		6.08	7.47
10.41			10.22			ind. Sztatár	érk.		2.24	10.28			9.52
3.25			11.09			ind. Királyháza	érk.		12.18	4.45		6.08	7.47
9.22			6.15			ind. Királyháza	érk.		10.58	2.34			6.29
4.10	8.59		6.23	11.49		ind. Taracsköz	érk.		10.57	2.22	4.10		6.28
8.27	9.51		7.36	11.40		érk. M.-Sziget	ind.		10.30	1.85	3.50		4.50
10.28			5.30	2.57		ind. Akna-Szalatina	ind.		6.25				6.00
6.56			7.48	4.52		érk. Kis-Bocskó	ind.		8.39				11.56
8.49	9.58	3.50	9.14	6.18		ind. M.-Sziget	érk.		9.48	6.36	7.00		5.28
10.14			9.14	6.18		ind. Sziget-Kamara	érk.		9.09	6.29	6.53		5.15
10.15			9.15	6.19		ind. Nagy-Booskó	érk.		9.34	6.24	6.52		5.14
10.50	11.25	7.20	9.50	6.50		ind. Kis-Booskó	érk.		8.58	5.48	6.21		4.87
			2.26			ind. Körömsés	ind.		8.50	5.43	6.18		4.27
1728	5812.		5814	1728.					8.39	5.31	8.09		11.56
1-III.	1-III.		1-III.	1-III.					V. v.	V. v.	1725.		1727.
11.50	7.10		4.00	10.00					6.01.	6.01.	1-III.		1-III.
11.57	7.17		4.07	10.07									
11.58	7.22		4.12	10.08									
12.30	7.58		4.48	10.38									
12.31	8.06		4.58	10.39									
4.10	8.17		5.09	1.80									

* Budapest k. p. u. Püspök Ladány között az 1708. sz. személyvonatnál, Püspök-Ladány Nagy-Károly között az 1706. és 1707. sz. személyvonatoknál naponta, továbbá Debreczen-Püspök-Ladány között az 1705. sz. személyvonatnál minden kedden a szomszédos forgalmu menetjegyek használata ki van zárva.

Szőlő gazdák figyelmébe!
A debreczeni faáru rak-tár szövetkezetnél 1000 darab öt láb hosszú szőlő karó 9 frt 50 krtért kapható.

Haszonbérbe adó
a vértesi határban a vasuti állomáshoz félóránnyira, 500 holdas első osztályu fekete föld, épületekkel, dohánytermeléssel, urilakással, a jövő 1900. évi január 1-ső napjától.
Értekezhetni Csapó-utca 29. sz. a. a tulajdonosnőnél, vagy Székelyhidon **Nagy Miklós** ügyvéd urnál. 329-3-1

15817. tkv. 1898. sz.
Árverési hirdetményi kivonat.
A debreczeni kir. törvényszék, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Németi Zsuzsanna Vedres Istvánné és társai végrehajtási joghatállyal bíró önkéntes árverése ügyében a debreczeni kir. törvényszék (a debreczeni kir. járásbíró-ság) területén levő, Debreczenben fekvő a debreczeni 5399. sz. tjkvben. A + 1494. hrsz. a felvett ingatlanra az árverést 600 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlan az 1899. évi április hó 26. napján délután 3 órakor a debreczeni kir. törvényszék, mint tkvi hatóság árverési termében megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni nem fog.
Árverezni szándékozók tartoznak, a társtulajdonosok illetve a kiskorúak gyámja kivételével, az ingatlanok becsárának 10% át vagyis 60 frtot készpénzben, vagy az 1881. 60. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. november 1-én 3333. sz. a. kelt igazságügy-miniszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. 60. t. cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.
Kelt a debreczeni kir. törvényszék, mint tkvi hatóságnál, 1899. évi január hó 3-án.

Nagy Károly
kir. táblai bíró.

Globus-tisztító-kivonat.
többszörösen kitüntetve,
a jelenkor elismert legjobb fém tisztító-szere és sokkal jobb mint a tisztító kenőcs!
Minden kísérletet okvetlenül állandó használat vált föl.
Dobozok, 5, 8 és 15 kr-ával mindenütt kaphatók.
Fritz Schulz jun., Leipzig
a tisztító kivonat feltalálója.

Valódi ezzel a védjeggyel: **Vörös csik globussal.**

Sömör-betegséget:
száraz, vizenyős, pikkelyes sömört (Flechten) s az e bajjal együtt járó, kiállhatatlan „börviszketeget” jótállás mellett gyógyít, sőt azokat is, kik gyógyulást sehol sem találtak, a „Dr. Hebra sömörirtó”-ja. Külső használatra való, nem ártalmas. Ára 6 frt o. é. vám- és postadíjmentesen (levéljegyekben is) utánvétellel 50 krral több. Kapható: **St. Marien-Droguerie, Danzig. (Deutschland).** 194-5-4

Kiadó lakás.
Két szoba, 1 eselédzsoba, konyha, spájz, mellékhelyiségekkel és vízvezetékkel, esetleg egyes butorozott szobák
Piacz-utca 71. sz.
Schwarz Vilmos butorgyáros házában. 330-3-2

KEIL-LAKK
(Glasur)
legkitünőbb mázoló-szer puha padló számára.
1 nagy palaczk ára frt 1.35 kr. — 1 kis palaczk ára 68 kr.
Viasz-kenőcs legjobb és legegyszerűbb beeresztő szer kemény padló számára. 1 köcsög ára 60 kr.
Arany-fénymáz képkeretek stb. bearanyozására. 1 kis palaczk ára 20 kr.
Fehér „Glasur”-fénymáz
Legjobb szer mosdó-asztalok, ajtók, ablakdeszkák stb. ujonnan befestésére.
1 kis doboz ára 45 kr. — 1 nagy doboz ára 75 kr.
Mindenkor kaphatók: 254 12-2
Szent-Királyi Tivadar ezégnél Debreczenben.